

VERA GRIMMER

INTERSTICIJ

IZLOŽBA RADOVA LOVORKE PRPIĆ

INTERSTITIUM

EXHIBITION: THE WORKS OF LOVORKA PRPIĆ

Lovorka Prpic exhibited her works in the contemporary gallery Greta. As the gallery windows front directly onto the high street, the exhibition was easily accessible to the general public and this fact was also an important part of the author's concept. The title of the exhibition, which denotes the inter-space-intermediate time, indicates an important topic in the work of the architect: the spatio-temporal relationship between the internal and the external. The peculiarity of the exhibition was the connection between the authorial and pedagogical process. Lovorka Prpic presents her projects as a fragmented series – a strip that wraps around the walls of the gallery.

Galerija Greta, Zagreb
23.-26.1.2020.

Fotografirao: Miljenko Bernfest

Autori prostorne instalacije *Relacije*: Andro Mihalac, Fran Mikolic, Josipa Tomazetic, Ana Sutej, Andrea Sandrk, Ana Osrecak, Karla Lojen, Iva Manduric (studenti polaznici kolegija *Istraživanja, seminari, projekti* – *Arhitektura: Mjesto za doživljaj*, ak. god. 2019./20.)

Zagrebački Arhitektonski fakultet svojim nastavnicima u umjetničkom zvanju postavila određeni uvjet – realizaciju vlastite autorske izložbe. Te se izložbe uglavnom održavaju u prostorima Fakulteta. Lovorka Prpic jedna je od rijetkih koji prekidaju tu tradiciju te izmješta izložbu u suvremeno orijentiranu galeriju Greta, koje su izlozi otvoreni prema glavnoj zagrebačkoj ulici. Tako je izložba *Intersticij* postala dostupna široj javnosti, što je važna činjenica cijeloga pothvata.

Već sam naziv izložbe, koji označuje među-prostor-međuvrijeme, ukazuje na bitnu temu u djelovanju arhitektice: prostorno-vremensku relaciju unutarnjega i vanjskoga. Još jedna odrednica izložbe – povezanost autorskog i pedagoškog procesa – njena je osobitost. Transformaciju galerijskog prostora zamislili su i izveli studenti 3. semestra Diplomskog studija, aktualni polaznici kolegija *Istraživanja, seminari, projekti* – *Arhitektura: Mjesto za doživljaj* docentice Prpic. Studentskom intervencijom nazvanom *Relacije* aktivirane su plohe izložbenog prostora. Motiv intervencije bio je odnos interijera i urbanoga vanjskog prostora. Tako je kameni teraco-pod obložen sjajnom plastičnom folijom po kojoj se nečujno hoda. U duboke spalete izloga montirane su panel-ploče olicene bljestavom uljenom bojom. Po uličnom zidu razapeta je naborana struktura od alu-folije. Sve te mjere naglašavaju *meduprostor*: reflektiranjem svjetla do-

prinose unošenju fragmenata diferenciranog eksterijera u prostor izložbe. Dinamika prostorne instalacije naglasena je projekcijom studentskih filmova na segment spuštenoga stropa.

Između tema prostorne instalacije studenata i tema eksonata njihove nastavnice nema raskoraka. Lovorka Prpic, autorica suptilnih tekstova, u svojem se radu inspirira arhitektonskom i umjetničkom teorijom i praksom; primjerice umjetničkim pozicijama Kleea i Mondriana, ali i pozicijama arhitekata kao što su RCR, Sverre Fehn, John Lautner. Promisljavajući različite fenomene, autorica dolazi do spoznaja koje prenosi studentima.

Iz svojega opusa, nastalog u posljednjih 20 godina, Lovorka Prpic odabire 13 projekata i prikazuje ih kao fragmentirani niz – vrpca koja obavlja zidove galerije. Ne radi se o kronološkom slijedu, već o tematici izraženoj u pojedinim projektima, kako u realizacijama tako i u nagrađenim natječajnim radovima. Serija počinje i završava intimistički intoniranim radovima – studentskim radom autorice *Pogled iznutra* i realizacijom obiteljske kuće *Ribica* na Zlarinu. Početak parkura naglašen je objektom – mobilom, valjkom od pleksi-glasa sajlama upetim u pod i strop. Plast rotirajućega valjka – filmska vrpca – *prvi* je izložak iza kojeg se nižu projekti uglavnom javne tipologije.

U prikazanim projektima različitih namjena – od frizerskog salona do centra za socijalnu skrb – autorica izražava preokupacije svoga arhitektonskog djelovanja. Naziv i moto *Intersticij* ukazuje na interes za prostore tranzicije, (*meta*)fizičko prelazanje granica, kadriranje vizura i uz to vezan *pogled iznutra*. Definicija granice kao porozne i difuzne generator je ozračja frizerskog salona *La Coullisse* (s M. Bernfestom, 2002.). Začudan je prikaz projekta filmičnim nizanjem kadrova u kojima se obrisi sjena naziru iza translucenčnih slojeva granice interijera i eksterijera. Teme koje zaokupljaju arhitekticu dolaze do izražaja u projektu Centra za socijalnu skrb u Sisku (s M. Bernfestom, 2008.). Prepoznajemo motiv iteracije volumena između kojih su montirane praznine atrija i hola, pri čemu je opet bitan *pogled iznutra*, prozimanje unutarnjega i vanjskoga. Kao i drugi izloženi projekti, i ovaj istražuje potencijal praznine kao generatora arhitekture.

Arhitektica svojim projektima pokazuje vjeru u važnost prostornoga doživljaja, autentično osjetilno iskustvo kao katalizator intenzivnoga životnog iskustva. Teznjama Lovorka Prpic odgovaraju riječi njoj važnoga finskog teoretičara Juhanija Pallasmaa: „Granica je mjesto egzistencijalnog susreta – to je dvosmjerno iskustvo: arhitekt daje svoje egzistencijalno iskustvo, a korisnik svoje osjetilno iskustvo.”